

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING EN LANDBOUW

BISNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot
wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu wat betreft de omzetting
van richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april
2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en
de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding
van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het
storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie
 - Tweede principiële goedkeuring

Samenvatting

In april 2024 namen het Europees Parlement en de Raad de Richtlijn 2024/1785 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen aan.

Ze namen daarnaast ook een verordening aan, nl. Verordening (EU) 2024/1244 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de rapportage van milieugegevens van industriële installaties, tot oprichting van een portaal voor industriële emissies en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 166/2006.

Deze twee teksten vullen elkaar aan en beogen om de milieueffecten van industriële activiteiten te reguleren en te monitoren. De nieuwe regels zullen **mens en milieu beter beschermen** door **schadelijke emissies uit industriële installaties en de veehouderij terug te dringen** en in te zetten op het verbeteren van **hulpbron-, water- en energie-efficiëntie**, het bevorderen van een **circulaire economie** en **decarbonisatie**, en het **voorkomen van afvalproductie**. De gewijzigde Richtlijn Industriële Emissies bevat daartoe zaken zoals de opmaak van transformatieplannen, versterkte focus op gevaarlijke stoffen via o.a. het milieubeheersysteem, vastleggen van de strengst mogelijke emissiegrenswaarde binnen de BBT-GEN bandbreedte gebaseerd op een analyse van de exploitant m.b.t. de haalbaarheid, doeltreffende handhaving en sancties, meer transparantie, nieuw hoofdstuk voor veehouderijen, elektronische vergunningen,...

De nieuwe regels moeten ook de **rapportage van milieugegevens** verbeteren. Zo maakt het huidige Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen (E-PRTR) plaats voor een breder en meer geïntegreerd portaal voor industriële emissies.

Het voorliggende besluit beoogt een aantal afzonderlijke beleidsvoornemens te realiseren die inhoudelijk gelieerd zijn aan elkaar. Sommige initiatieven waren al eerder voorbereid maar er werd voor geopteerd om deze initiatieven te bundelen om zo een helder en samenhangend verhaal te brengen. Dit biedt ook rechtszekerheid aangezien inhoudelijk verwante regelgeving niet op relatief korte termijn meerdere keren hoeft gewijzigd te worden.

Het voorliggende besluit beoogt concreet de volgende beleidsvoornemens te realiseren:

1. de omzetting van de gewijzigde Richtlijn Industriële Emissies;
2. diverse actualisaties en (administratieve) vereenvoudigingen.

Om dit te verwezenlijken, zijn wijzigingen noodzakelijk aan:

- het DABM en het Omgevingsvergunningendecreet (afzonderlijk traject);
- titel II van het VLAREM, titel III van het VLAREM, het VLAREL en het Omgevingshandhavingsbesluit.

De aanpassingen inzake de rapportage van milieugegevens naar aanleiding van de uitvoering van voormelde Verordening 2024/1244 zullen in een afzonderlijk regelgevend traject gevat worden vermits de veranderingen gepaard gaan met digitale uitdagingen en de omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2024/1785 zeer krap is, nl. **uiterlijk 1 juli 2026**.

Het voorontwerp van besluit werd kenbaar gemaakt en ter inzage gelegd van 17 juli 2025 tot en met 8 september 2025. Het voorontwerp van besluit werd ter advies voorgelegd aan de strategische adviesraden en de VTC.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld: Omgeving en Natuur (beleidsdomein Omgeving)

Beleidsdoelstelling:

(ISE RUIMTE EN MILIEU)

SD4: Een gezonde en veilige leefomgeving: goed voor mens en natuur

(ISE THEMA-OVERSCHRIJDEND INSTRUMENTARIUM OMGEVING)

SD 3. Een kwalitatief en rechtszeker vergunningenbeleid

OD 3.2 Verordenende instrumenten en procedures verbeteren

OD 3.4 Exploitaties toekomstgericht vergunnen

De beleidsnota Omgeving 2024-2029 vermeldt: “*We voorzien in een monitoring van de omgeving van bedrijven waarvan de uitstoot het respecteren van Europese normen en richtlijnen in gevaar brengt of een duidelijke milieu- of gezondheidsimpact heeft. We houden onder andere rekening met de voorwaarden ter zake die de herziene RIE-richtlijn (zie OD 3.4 in het vooruitzicht stelt.* (...)

We hervormen de VLAREL-erkenningen verder om de administratieve lasten te verminderen en een gelijk speelveld te verzekeren zodat de betrokken personen en organisaties hun rol kunnen blijven opnemen in het omgevingsbeleid.

We maken werk van meer doelregelgeving binnen een landschap dat door middelregelgeving wordt gedomineerd. Het principe daarbij is dat regelgeving meer moet focussen op het maatschappelijk- of omgevingsdoel zodat actoren meer vrijheid krijgen in de inzet van de middelen om het doel te bereiken. Daarbij wordt technologieneutraliteit vooropgesteld.

(...)

We implementeren de herziene Europese Richtlijn Industriële Emissies (RIE) en het Industrial Emissions Portal (IEPR) in de Vlaamse regelgeving. We zetten hierbij in op actieve handhavingsstrategieën, niet enkel via nalevingstoezicht, herstel en bestraffing, maar ook door nalevingsbevordering en monitoring. Een eerste rapportering i.h.k.v. de Europese Verordening betreffende het portaal voor industriële emissies (IEPR, die de E-PRTR Verordening vervangt) is voorzien in 2028. De RIE en het IEPR kunnen bijgevolg een aanzienlijke impact hebben op de vergunningsprocessen van Vlaamse industriële en landbouwbedrijven die onder deze regelgeving vallen. Bij dit alles verzekeren we dat de procedures aansluiten op het modulaire decreet om maximale procedurele flexibiliteit te garanderen. Daarbij maken we maximaal gebruik van digitale systemen en het only once principe om efficiënt databeheer te faciliteren. Hierbij zorgen we ervoor dat de grote hoeveelheid aan gegevens conform de RIE digitaal publiek kan gemaakt worden, met respect voor de bescherming van vertrouwelijke bedrijfsinformatie (...)”.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het voorontwerp van besluit is aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2025/255 van 27 juni 2025.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd op 8 juli 2025 verkregen. Voor een bespreking ervan zie infra punt 3A.

Met toepassing van artikel 5.4.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en naar de geest van artikel 8 van het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, werd het voorontwerp van besluit via de website van het Departement Omgeving kenbaar gemaakt en ter inzage gelegd bij het Departement Omgeving van 17 juli 2025 tot en met 8 september 2025.

Het voorontwerp van besluit werd voor de eerste keer principiële goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 12 december 2025. (VR 2025 1212 DOC.1170/1BIS, VR 2025 1212 DOC.1170/2BIS en VR 2025 1212 DOC.1170/3BIS)

Na de eerste principiële goedkeuring werden volgende adviezen bekomen:

- de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV – 02/02/2026);
- de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad – 28/01/2026)
- de Strategische Adviesraad Landbouw-Visserij (SALV – 30/01/2026);
- de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC – 13/01/2026).

Hieronder wordt uiteengezet hoe deze adviezen werden verwerkt en tot welke wijzigingen dit desgevallend heeft geleid.

i. De Minaraad, SALV en SERV brachten een gezamenlijk advies uit dat betrekking heeft op zowel het voorontwerp van decreet als besluit

1. Het voorafgaande participatietraject, waarbij relevante stakeholders al in een vroege fase bij het overlegproces betrokken werden, wordt als positief ervaren. Het verhoogt het draagvlak en draagt bij aan een hogere kwaliteit van de uiteindelijke regelgeving.

2. De Raden merken op dat op Europees niveau hinderaspecten steeds nadrukkelijker als vormen van verontreiniging worden gekwalificeerd. Aangezien ook geur de milieukwaliteit of belevingswaarde kan aantasten, vinden de Raden de uitbreiding van de definitie begrijpelijk. De Raden wijzen erop dat het Vlaams Gewest bij de implementatie ervoor opteert om de gewijzigde

definitie van ‘verontreiniging’ integraal op te nemen in VLAREM II, waardoor deze een bredere toepassing krijgt dan louter voor de aan de RIE onderworpen bedrijven. Sommige raadspartners vragen om de scope van de uitgebreide definitie te beperken tot de voormelde bedrijven en de bestaande definitie te blijven hanteren voor de andere bedrijven. Andere raadspartners menen dat ook lichthinder en biologische vectoren voor RIE-bedrijven vormen van verontreiniging kunnen zijn met belangrijke gevolgen.

Replik: De huidige definitie van verontreiniging is geënt op de definitie uit de oorspronkelijke RIE. Aangezien de RIE2.0 de oorspronkelijke definitie uitbreidt, is het logisch om de internrechtelijke wijziging door te voeren in het corresponderende omzettingsartikel van destijds.

Wat de inhoud van de definitie betreft, luidt aanwijzing 156 van de omzendbrief betreffende de wetgevingstechniek VR 2019/4: *“Als u een Europese richtlijn omzet waarin al definities geformuleerd worden, neemt u die definities als zodanig op in de omzettingstekst, zonder de inhoud ervan te wijzigen.”* Het verbreden van de scope met lichthinder en biologische vectoren verdient dan ook niet de aanbeveling.

Wat de scope van de definitie betreft, zorgt de opsplitsing van het toepassingsgebied van deze definitie voor meer complexiteit. Het zou er ook toe leiden dat wat onder de noemer “verontreiniging” valt voor de ene inrichting of activiteit, dit niet zou zijn voor een andere inrichting of activiteit. Hoewel dit richtlijnconform en juridisch correct kan zijn, kan het een kafkaïaanse indruk wekken.

Uit het advies lijkt dat de voormelde aspecten (inhoud en scope) niet per se gedragen zijn door alle raadspartners.

3. De Raden gaan in op de milieuprestatiegrenswaarden (BBT-GMPN) waarbij de bovengrens gehanteerd wordt gelet op de onvoldoende gegevensbasis, wat de rechtszekerheid ten goede komt en de toepassing vereenvoudigt. De Raden halen vervolgens het kader voor de emissiegrenswaarden aan waarbij, cf. de RIE, de strengst mogelijke emissiegrenswaarden worden opgelegd die door BBT's in de installatie kunnen worden bereikt, rekening houdend met de volledige bandbreedte van de BBT-GEN. De Raden wijzen daarbij op de noodzaak van bijkomende personele en inhoudelijke capaciteit binnen de Vlaamse administratie ter beoordeling van de aangeleverde onderbouwingen voor EGW én de verdere operationalisering van de milieuprestatiegrenswaarden in het kader van nieuwe BBT-conclusies.

Replik: de impact op het personeel werd beoordeeld door het Managementcomité op 13 juni 2025. De opdrachten zullen opgenomen worden binnen de huidige personeelsbezetting door prioritering en verschuivingen.

Er zal werk gemaakt worden van de nodige doorwerking en wisselwerking voor én met de betrokken actoren om de Europese verplichtingen na te leven.

4. De Raden gaan ervan uit dat technieken in opkomst op commerciële schaal minstens moeten leiden tot eenzelfde beschermingsniveau. Afwijkingen op emissiegrenswaarden of milieuprestatiewaarden kunnen volgens de Raden bij het testen van technieken in opkomst dan ook mits specifieke omstandigheden met duidelijke monitorings- en controlevoorwaarden, beperkt in de tijd en de nodige rapportagemomenten om een zinvolle evaluatie mogelijk te maken van de uitvoering en de bereikte resultaten. Hierbij is het van belang dat administratieve lasten tot een minimum worden beperkt.

Replik: het algemeen verplichten van de monitorings- en controlevoorwaarden zou een vorm van goldplating zijn. Indien relevant en afhankelijk van de aard van de afwijking kan de vergunningverlenende overheid de nodige monitorings- en controlevoorwaarden op maat opleggen

(zie o.a. artikel 3.3.0.2 van titel II van het VLAREM). Dit zal ter verduidelijking opgenomen worden in het Verslag aan de Vlaamse Regering.

5. De Raden gaan ermee akkoord dat afdeling 1.2.3bis van het ontwerpbesluit een juridisch kader creëert voor flexibiliteit in crisissituaties. Ze zijn wel voorstander om in de mate van het mogelijke verder te omschrijven wanneer 'een maatschappelijk of openbaar belang' ingeroepen kan worden of wat er wel en niet onder verstaan wordt.

Repliek: In de toelichting bij de RIE2.0 wordt naar de Commissie verwezen om strikte richtsnoeren te verstrekken met betrekking tot de uitzonderlijke crisissituaties en de omstandigheden waarmee rekening kan worden gehouden, dit om gelijke concurrentievoorwaarden te waarborgen en de interne markt te beschermen.

6. Het ontwerpbesluit verduidelijkt niet hoe de afwijking op BBT-GMPN wegens 'aanzienlijke economische gevolgen' (artikel 68) concreet moet worden beoordeeld. Volgens RIE2.0 zal de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen een gestandaardiseerde methode vaststellen. De Raden zijn voorstander van een zorgvuldige analyse met inbegrip van een grondige economische analyse alsook van de milieugevolgen bij het toestaan van een afwijking.

In aansluiting bij het eerdere advies over het Bodemdecreet, pleiten de Raden ervoor om deze discussie expliciet te voeren. Dit houdt onder andere in om een naast de economische gevolgen voor de aanvrager ook de economische gevolgen op het vlak van gezondheid voor de sociale zekerheid en voor de gezondheidszorg van de toegelaten afwijking te kwantificeren en te bepalen wie die kosten moet dragen.

Repliek: De verdere invulling zal afhankelijk zijn van de methode die de Commissie zal vastleggen. Er wordt akte genomen van de suggestie van de Raden om de discussie expliciet te voeren indien de Commissie die ruimte aan de lidstaten overlaat.

7. De Raden erkennen de meerwaarde van een milieubeheersysteem (MBS), zowel voor het bedrijf als de milieucoördinator. De Raden vragen na te gaan onder welke voorwaarden ondernemingen zouden kunnen verwijzen naar een geldig ISO 14001-certificaat of EMAS-registratie ter ondersteuning van de invulling van hun MBS-verplichtingen. Hierbij denken de Raden o.a. aan een certificaat dat werd uitgereikt door een conformiteitsbeoordelingsinstantie die overeenkomstig NEN-EN-ISO 17021-1:2015 is geaccrediteerd, én als uit de onderliggende auditrapporten of andere beschikbare beoordelingsdocumenten kan blijken dat het gecertificeerde milieumanagementsysteem de voor het MBS relevante elementen afdekt. De huidige ontwerpregelgeving voorziet, voor zover kan worden nagegaan, nog niet in een kader dat deze voorwaarden expliciet maakt.

Repliek: Het ISO 14001-certificaat en de EMAS-registratie kunnen afdoende zijn voor zover ze:

1. Inhoudelijk voldoen aan de vereisten van artikel 4.1.9.3.2. §1 van titel II van het VLAREM;
2. Indien een periodieke externe audit vereist is (M1), de audit voldoet aan de vereisten van artikel 4.1.9.3.4, §2 van titel II van het VLAREM.

Het is aan te raden dat bij het uitreiken van het certificaat desgevallend expliciet wordt opgenomen in welke mate voldaan is aan de MBS-vereisten.

De RIE2.0 stelt dat als elementen die in het MBS moeten worden opgenomen al overeenkomstig andere relevante **wetgeving** van de Unie zijn ontwikkeld en aan artikel 14bis voldoen, een verwijzing in het MBS naar de desbetreffende documenten volstaat. Dit werd omgezet via het ontworpen artikel 4.1.9.3.2, §1, derde lid van titel II van het VLAREM. De RIE vermeldt enkel de mogelijkheid om de verwijzing te doen naar elementen die al conform andere relevante wetgeving zijn ontwikkeld. Voor het ISO 14001-certificaat lijkt dit stricto sensu niet aan de orde vermits het geen wetgeving is, i.t.t. de EMAS-verordening. Het ontwerpbesluit voorziet echter geen redactionele vormvereisten van een MBS waardoor een verwijzing in het MBS naar relevante documenten redactioneel mogelijk blijft.

Er is een mapping beschikbaar om de overeenstemming tussen (hoofdzakelijk) EMAS en het MBS te duiden: <https://omgeving.vlaanderen.be/sites/default/files/2025-11/Mapping-Art-14a-IED-EMAS-20250326-002-DESIGN-FNAL.pdf> . De link zal worden gevoegd aan het Verslag aan de Vlaamse Regering.

8. De nota en MvT bieden geen volledig inzicht in het aantal bedrijven dat vandaag onder de decretale milieuaudit valt en dus van deze DMA zullen worden vrijgesteld. Evenmin wordt verduidelijkt hoeveel organisaties zullen moeten overstappen naar een MBS of hoeveel bedrijven voor het eerst onder een dergelijke verplichting vallen.

De scope van het MBS is breder ten opzichte van de RIE (o.a. M2). Het blijft voor de Raden onduidelijk hoe groot deze scope-uitbreiding precies is dan wel het een deregulering betreft, en welke bijkomende administratieve verplichtingen dit in de praktijk met zich meebrengt.

Repliek: Er zijn geen exacte cijfers over het aantal inrichtingen of activiteiten die vandaag een decretale milieuaudit hebben. Er is wel onderzocht hoeveel vergunningen werden afgeleverd voor inrichtingen of activiteiten met de letter 'E' of 'P' in de indelingslijst **vanaf 2017**. Het gaat om ca. 2681 IIOA's. Let wel, de huidige regelgeving voorziet in een uitzondering voor de verplichting tot decretale milieuaudit voor IIOA's die over een EMAS-geregistreerd of ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem beschikken, mits voldaan wordt aan enkele voorwaarden. Daar houdt het voormelde aantal geen rekening mee. Met het huidig voorstel zouden ca. 767 IIOA's gevat zijn door M1 en 5650 door M2.

Op hoofdlijnen kan gesteld worden dat er vier mogelijke gevolgen zijn:

- Inrichtingen of activiteiten die **een "P" of "E" hadden, maar voortaan niet gevat worden door het MBS**. Het gaat om ca. 10 subrubrieken waar een verplicht milieubeheersysteem niet als opportuun wordt beoordeeld gelet op de "beperkte" hinder van de inrichting of activiteit die tevens kan afgeleid worden uit het feit dat men geen milieucoördinator moet aanstellen en/of de inrichting of activiteit slechts klasse 2 is. Dit is een vorm van **deregulering**, met de nuance dat deze inrichtingen of activiteiten in het verleden mogelijk geen decretale milieuaudit dienden op te maken omwille van het beschikken over een EMAS-geregistreerd of ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem.
- Inrichtingen of activiteiten die **een "P" of "E" hadden, maar voortaan onder M1 vallen**. Daarvoor geldt voortaan een periodieke externe audit. Ten opzichte van de "E" kan dit als **bijkomende verplichting** worden beschouwd aangezien die voordien slechts een eenmalige audit dienden te laten uitvoeren. Het gaat om ca. 10-20 subrubrieken.
- Inrichtingen of activiteiten die **een "P" of "E" hadden, maar voortaan onder M2 vallen**. Dit impliceert een "louter" administratieve versoepeling aangezien ze geen formele periodieke externe audit meer moeten laten uitvoeren, maar ze dienen nog steeds te beschikken over een operationeel milieubeheersysteem. Het gaat om ca. 80 van de 229 wijzigingsbepalingen van de indelingslijst, waarbij een wijzigingsbepaling meerdere (sub)rubrieken kan bevatten. Bijv. punt 12° wijzigt verschillende subrubrieken van de rubriek 2.2.3. Het is ook mogelijk dat meerdere wijzigingsbepalingen verschillende subrubrieken wijzigt van dezelfde hoofdrubriek.(zie hieronder)
- Inrichtingen of activiteiten die **geen "P" of "E" hadden, maar voortaan wel** onder de ratio legis van **M1 of M2** vallen, en dus een bijkomende verplichting krijgen:
 - o Voor M1 gaat het om de GPBV-rubrieken en BKG-installaties die voordien niet onder de decretale milieuaudit vielen, maar voortaan wel onder de ratio legis van M1. (voor M1 is dit verplicht o.w.v. de RIE2.0)
 - o Voor M2 gaat het om ca. 73 van de 229 wijzigingsbepalingen van de indelingslijst, waarbij meerdere wijzigingsbepalingen betrekking kunnen hebben op dezelfde hoofdrubriek. Bijv. punten 204° t.e.m. 227° van artikel 41 van het wijzigingsbesluit wijzigen verschillende subrubrieken van de hoofdrubriek 59.

Dit zal worden gevoegd aan het Verslag aan de Vlaamse Regering.

9. De Raden benadrukken het belang van een evenwichtige benadering waarbij nieuwe administratieve verplichtingen zo effectief mogelijk worden gehouden. De Raden verwijzen ook naar het recente Omnibus-pakket van de Europese Commissie waarin de nieuwe verplichtingen m.b.t. transformatieplannen en een inventaris als onderdeel van het MBS weer geschrapt zouden worden uit de RIE. Sommige Raadspartners stellen daarom voor om deze bepalingen voorlopig nog niet om te zetten om onnodige voorbereidingen, dubbele inspanningen en kosten te vermijden. Andere Raadspartners wijzen erop dat het slechts voorstellen betreffen en vinden uitstel te voorbarig, uit vrees voor vertraging waardoor de uitvoering van de RIE2.0 in het gedrang komt. Bij nieuwe wijzigingen aan de RIE2.0 moet opnieuw bekeken worden of wijzigingen internrechtelijk noodzakelijk zijn zodat de consistentie met Europese besluiten en rechtszekerheid gewaarborgd blijven.

Repliek: De recente ontwikkelingen op Europees niveau komen de voorspelbaarheid en rechtszekerheid helaas niet ten goede. Evenwel is het Omnibus-pakket slechts een ontwerp dat nog tig stappen moet doorlopen op dit moment. De RIE2.0 daarentegen is reeds definitief en verbindt de lidstaat tot de omzetting ervan tegen de vooropgestelde datum. De Europese ontwikkelingen zullen opgevolgd worden en als het Europese Omnibus VIII-milieupakket juridisch bindend wordt ten aanzien van de lidstaten én impact heeft op omzettingbepalingen in voorliggend ontwerp van besluit, zullen de noodzakelijke aanpassingen gebeuren.

10. De Raden scharen zich achter de wijzigingen m.b.t. de milieucoördinator.

11. De Raden menen dat de evolutie op Europees niveau naar verdergaande openbaarheid van milieugegevens aansluit bij het Vlaamse streven. De Raden verwijzen naar de ZS-mededeling die benadrukt dat een performant en publiek toegankelijk databeheersysteem essentieel is voor een geloofwaardig en effectief milieubeleid. De actieve ontsluiting van emissie- en monitoringgegevens verhoogt de transparantie en ondersteunt datum- en evidentie-gedreven beleidsvorming.

De Raden hebben daarbij evenwel volgende aandachtspunten:

- dat nieuwe verplichtingen rekening houden met het once-only-principe;
- er is geen duidelijk zicht op welke gegevens door de overheid of exploitanten als vertrouwelijk worden beschouwd en hoe deze afweging concreet gebeurt. Met het oog op een gelijk speelveld en transparante uitvoering van het Aarhus-principe van openbaarheid van milieuinformatie, lijkt het aangewezen dat er richtlijnen komen bij voorkeur op geharmoniseerd Europees niveau.

Repliek: Er wordt gewerkt aan een nieuw integraal milieujaarverslag (IMJV) om te voldoen aan de rapportage- en publicatieverplichting. Het only once principe wordt bij de ontwikkeling van de nieuwe tool zoveel mogelijk gerespecteerd. Ook de potentiële vertrouwelijkheid van data wordt meegenomen in het traject.

12. De Raden stellen vast dat de doorwerking richting landbouw op dit moment beperkt blijft, gelet op de nog te nemen uitvoeringshandeling op Europees niveau (UCOL). De Raden wensen verder betrokken te worden eens die omzetting aan de orde is.

De Raden vragen om het toepassingsgebied op de landbouwsector explicieter te verduidelijken in voorliggend ontwerp.

Repliek: De Raden zullen uiteraard betrokken worden bij de verdere implementatie van het luik inzake landbouw. Het toepassingsgebied blijkt uit de indelingslijst.

ii. Advies van de VTC

1. Het advies nr. 2026/006 van de VTC werd verstrekt op 13 januari 2026. Om rekening te houden met de door de VTC gemaakte opmerkingen wordt het ontwerp van decreet aangepast aan sommige opmerkingen.

De VTC is van oordeel dat het ontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen [erkende milieucoördinatoren] betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd:

1. de verwerkingsverantwoordelijke toevoegen aan het ontwerp;
2. een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling uit te voeren.

Repliek: De VTC neemt aan dat de bepalingen inzake de milieucoördinator automatisch ressorteren onder de verwerkingsgrond van art. 5.6.8 van het DABM. Dit is niet het geval. De milieucoördinator wordt door voorliggend uitvoeringsbesluit en het parallelle ontwerp van decreet niet langer onder de erkenningsregeling gevat. Aangezien de milieucoördinator in de toekomst geen erkenning meer behoeft omwille van de opheffing hiervan kan artikel 5.6.8 DABM niet meer fungeren als de rechtsgrond voor gegevensverwerkingen in het kader van het controleren van de opleidings- en aanstellingsvereisten van de milieucoördinator. Deze controle lijkt evenwel ook onder het begrip “verwerken” te vallen cf. art. 4.2 AVG. De essentiële elementen met betrekking tot de gegevensverwerking in kader van de aanstelling van een milieucoördinator werden daarom opgenomen in het ontwerp van decreet.

Wat het tweede punt betreft, een DPIA (Data Protection Impact Assessment) is verplicht wanneer een verwerking van persoonsgegevens waarschijnlijk een hoog risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van betrokkenen. Dit volgt uit artikel 35 van de AVG. Ingevolge lid 5 van artikel 35 AVG diende de VTC een lijst met verwerkingen op te stellen waarbij een DPIA verplicht werd gesteld. Strafrechtelijke gegevens worden ook in deze lijst opgenomen. De opmaak van een DPIA is verplicht: *“wanneer er op systematische wijze bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9 van de AVG, evenals persoonsgegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen of strafbare feiten zoals omschreven in artikel 10 van de AVG of gegevens van zeer persoonlijke aard (zoals financiële gegevens en gegevens over inkomen en vermogen, werkloosheid, betrokkenheid van jeugdzorg of maatschappelijk werk, gegevens omtrent huishoudelijke en privé-activiteiten, locatiegegevens) worden uitgewisseld tussen meerdere verwerkingsverantwoordelijken.”* In kader van regulier toezicht op de rechtmatige aanstelling van de milieucoördinator kan er moeilijk sprake zijn van een systematische wijze van verwerking van strafrechtelijke gegevens. Zodoende is een DPIA of GEB niet aan de orde.

iii. Andere wijzigingen

Naast de wijzigingen n.a.v. de adviezen werden nog een aantal kleine wijzigingen aangebracht ten gevolge van recente ontwikkelingen of nadere inzichten (errata):

- voor afwijkingen van EGW soepeler dan BBT-GEN (VLAREM III), milieuprestatiegrenswaarden (VLAREM III) en het testen van technieken in opkomst (VLAREM II en VLAREM III) wordt in het wijzigingsbesluit de minister als bevoegde overheid ingeschreven en dit in afwachting van de wijzigingen n.a.v. de modulaire omgevingsvergunningsprocedure en de nodige aanpassingen aan het loket waar de bevoegde overheid voor alle afwijkingen de vergunningverlenende overheid zal worden;
- wat de milieucoördinator betreft, werd de mogelijkheid toegevoegd om personen met de graad van master die niet afgestudeerd zijn in een technische, wetenschappelijke richting om de functie te kunnen laten opnemen binnen een redelijke termijn, rekening houdend met hun graad. Daarnaast werden een aantal afstudeerrichtingen toegevoegd aan bijlage 4.1.9.2.2. Tot slot zal de opheffing van de erkenning pas vanaf 1 januari 2027 van toepassing zijn opdat de

sector tijdig op de hoogte kan zijn en om problematische interferentie met de retributieregeling te vermijden.

- enkele errata in de omvangrijke wijzigingen aan de indelingslijst.
- Het Omgevingshandhavingsbesluit werd intussen definitief goedgekeurd en zal binnenkort in werking treden en het Milieuhandhavingsbesluit zal overeenkomstig opgeheven worden. De wijzigingen aan het Milieuhandhavingsbesluit zijn daarom omgevormd tot wijzigingen aan het Omgevingshandhavingsbesluit.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het voorliggende voorontwerp van besluit beoogt een aantal afzonderlijke beleidsvoornemens te realiseren die inhoudelijk gelieerd zijn aan elkaar. In plaats van afzonderlijke wijzigingsbesluiten op te starten, werd er geopteerd om deze initiatieven te bundelen aangezien ze een coherent verhaal vormen. Deze werkwijze biedt ook rechtszekerheid aangezien inhoudelijk verwante regelgeving niet op relatief korte termijn meerdere keren hoeft gewijzigd te worden.

Het voorliggende voorontwerp van besluit beoogt concreet de volgende beleidsacties te realiseren:

1. de omzetting van de gewijzigde Richtlijn Industriële Emissies;
2. diverse actualisaties en (administratieve) vereenvoudigingen.

1. De omzetting van de gewijzigde Richtlijn Industriële Emissies

De Europese Green Deal vormt de Europese strategie om uiterlijk in 2050 een klimaatneutrale, schone en circulaire economie tot stand te brengen, waarbij het gebruik, hergebruik en beheer van de hulpbronnen worden geoptimaliseerd, de verontreiniging tot een minimum wordt beperkt en de noodzaak van beleidsmaatregelen voor grondige transformatie en het feit dat de gezondheid en het welzijn van de burgers moeten worden beschermd tegen milieugerelateerde risico's en effecten, worden erkend. Voorts wordt beoogd ervoor te zorgen dat dergelijke transitie rechtvaardig en inclusief is en dat niemand aan zijn lot wordt overgelaten. De Europese Unie zet zich ook in voor de Overeenkomst van Parijs, de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en de bijbehorende duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG's) en is actief betrokken bij de Wereldgezondheidsorganisatie. De Uniestrategie voor duurzame chemische stoffen van oktober 2020 en het in mei 2021 aangenomen actieplan om de verontreiniging tot nul terug te brengen gaan specifiek in op de verontreinigingsaspecten van de Europese Green Deal. Tegelijkertijd wordt in de nieuwe industriestrategie voor Europa de potentiële rol van transformatieve technologieën verder benadrukt. Andere bijzonder relevante beleidsmaatregelen met betrekking tot de herziening van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies voor dit initiatief zijn de Europese klimaatwet, het "Fit for 55"-pakket, de methaanstrategie en de methaanreductiebelofte van Glasgow, EU-strategie voor aanpassing aan de klimaatverandering, de biodiversiteitsstrategie, de "van boer tot bord"-strategie, de bodemstrategie en het initiatief inzake duurzame producten. Bovendien stelt REPowerEU, als onderdeel van de reactie van de EU op de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne, een gezamenlijk Europees optreden voor om de diversificatie van de energievoorziening te ondersteunen, de transitie naar hernieuwbare energie te versnellen en de energie-efficiëntie te verbeteren.

De Europese Commissie heeft in de Europese Green Deal een herziening aangekondigd van de maatregelen van de Europese Unie om verontreiniging door grote industriële installaties aan te pakken, waaronder een herziening van het sectoraal toepassingsgebied van de wetgeving en een manier om deze volledig in overeenstemming te brengen met het beleid inzake klimaat, energie en circulaire economie. Daarnaast wordt in het actieplan om de verontreiniging tot nul terug te

brenge, het actieplan voor de circulaire economie en de “van boer tot bord”-strategie ook opgeroepen tot het verbeteren van de hulpbronnefficiëntie en het hergebruik van hulpbronnen alsmede tot het terugdringen van verontreinigende emissies aan de bron, met inbegrip van bronnen die momenteel niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies vallen. Het aanpakken van de verontreiniging door bepaalde agro-industriële activiteiten en tegelijkertijd duurzame landbouwpraktijken bevorderen die meerdere bijkomende voordelen hebben voor de milieu- en klimaatdoelstellingen van de Europese Green Deal, vereist de opname daarvan in het toepassingsgebied van die richtlijn.

Voor de omzetting van de gewijzigde richtlijn werd gebruik gemaakt van de omzettingstabel van de oorspronkelijke richtlijn. Wanneer de gewijzigde richtlijn wijzigingen of mogelijkheden aanbrengt aan artikelen die toen reeds breder geïmplementeerd werden, worden de wijzigingen op overeenkomstige wijze aangebracht.

2. Diverse actualisaties of (administratieve) vereenvoudigingen

De gewijzigde Richtlijn Industriële Emissies vergt wijzigingen aan een aantal thema's, zoals bijvoorbeeld een wijziging aan het thema bedrijfsinterne milieuzorg ter invoering van het milieubeheersysteem. Er zijn evenwel nog een aantal topics m.b.t. bedrijfsinterne milieuzorg die actualisatie of vereenvoudiging vereisen, waaronder de opheffing van de decretale milieuaudit. Ze zijn niet per se direct het gevolg van de richtlijn, maar zijn wel gelieerd aan het thema. Het is opportuun om deze wijzigingen te bundelen.

In de beleidsnota Omgeving en Natuur 2024-2029 werd het volgende opgenomen:

“We hervormen de VLAREL-erkenningen verder om de planlasten te verminderen en een gelijk speelveld te verzekeren zodat de betrokken personen en organisaties hun rol kunnen blijven opnemen in het omgevingsbeleid”.

In de beleids- en begrotingstoelichting 2025 werd het volgende gesteld: *“Ik onderzoek optimalisaties en administratieve vereenvoudigingen in de procedures rond de erkenningen leefmilieu. Met name onderzoek ik mogelijke alternatieven voor de erkenning als milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Ik herbekijk de verplichtingen inzake bedrijfsinterne milieuzorg inclusief de milieucoördinator, rekening houdende met de bepalingen van de RIE inzake milieubeheersystemen.”*

In het voorontwerp van besluit zit de afschaffing van de erkenning van de milieucoördinator vervat. Let wel, de functie wordt behouden en versterkt. Redenen tot afschaffing van de erkenning zijn (naast de beleidsnota):

- de beperkte meerwaarde van de erkenning;
- het wegwerken van het verschil in voorwaarden voor het aanstellen van een interne en een externe milieucoördinator;
- de huidige inzet voor toezicht op de erkenning of aanstelling van de milieucoördinator is zeer beperkt;
- er werden op heden geen klachten ontvangen m.b.t. het functioneren van een milieucoördinator, noch werden er erkenningen geschorst of opgeheven;
- een vereenvoudiging die geen negatieve milieueffecten heeft;
- het toelagen op de kerntaken van het departement Omgeving.

Voorts wordt het **milieubeheersysteem** van de richtlijn breder geïmplementeerd. De decretale milieuaudit wordt opgeheven. Daarnaast worden er M1-bedrijven en M2-bedrijven aangeduid:

- Het toepassingsgebied van de **M1-bedrijven** is geïnspireerd op bijlage I van de IEPR, en niet louter op het toepassingsgebied van de richtlijn. Bijlage 1 van de IEPR omvat zowel de GPBV-installaties als stookinstallaties tussen 20 en 50 MW. Hoewel landbouw ook vermeld

wordt in bijlage I van de IEPR, is dit niet meegenomen vermits daarvoor momenteel nog de UCOL (uniform conditions for operating rules in the livestock sector) worden vorm gegeven op Europees niveau. Dit zal resulteren in Europese sectorale voorwaarden die omgezet zullen worden in Vlaamse regelgeving. Het aantal M1-bedrijven omvat op deze manier **ca. 750 GPBV-installaties (waarvoor M1 moet gelden), 11 asfaltcentrales en 6 andere bedrijven**. De reden om M1-bedrijven breder te implementeren dan het toepassingsgebied van de richtlijn is de beleidskeuze om de bedrijven te capteren binnen de IEPR, waardoor 90% van de emissies van verontreinigende stoffen, vermeld in de IEPR, gecapteerd zijn. Gelet op de potentiële hinder is een M1-milieubeheersysteem hiervoor aangewezen. De M1-bedrijven moeten het milieubeheersysteem implementeren én periodiek onderwerpen aan een externe audit.

- Daarnaast worden er ook **M2-bedrijven** aangeduid. Dit zijn **klasse 1-IIOA's met een milieucoördinator** aangezien het voor dergelijke bedrijven logisch en zinvol is om continue verbetering na te streven. Vele bedrijven incorporeren vandaag al een milieumanagementsysteem. Het helpt organisaties om wettelijke verplichtingen na te leven, risico's te beheersen en kosten te besparen door efficiënter om te gaan met energie en grondstoffen. De externe audit van het milieubeheersysteem, die verplicht is voor de M1-bedrijven, wordt evenwel niet weerhouden voor de M2-bedrijven. Op basis van extrapolatie wordt er ingeschat dat het momenteel om **ca. 5650 M2-bedrijven** gaat.
- De verplichting tot inventarisatie van de gevaarlijke stoffen, de bijhorende risicobeoordeling, de analyse naar alternatieven en emissiebeperking worden niet weerhouden voor de M1- en M2-bedrijven. Deze verplichting geldt enkel voor de GPBV-installaties cf. de richtlijn.

De gewijzigde Richtlijn Industriële Emissies verplicht verder dat wanneer de door de installatie uitgestoten vracht verontreinigende stoffen een kwantificeerbaar of meetbaar effect op het milieu heeft, de lidstaat ervoor zorgt dat de concentratie van de betrokken verontreinigende stoffen in het ontvangende milieu wordt gemonitord. Dit principe wordt breder geïmplementeerd vermits het een veruitwendiging is van het principe 'de vervuiler betaalt'. Het wordt verplicht voor alle IIOA's, niet louter de GPBV-installaties cf. de richtlijn. In het kader van het luchtbeleid wordt dit principe als volgt geformuleerd: *"We versterken het principe 'de vervuiler betaalt' in het luchtbeleid, waarbij bedrijven die substantiële emissies veroorzaken bijdragen aan de monitoring en aanpak van luchtvervuiling."* Deze beleidslijn is ook opgenomen in het Vlaams Luchtbeleidsplan 2030, dat stelt dat maatregelen gericht zijn op het verminderen van de impact van luchtverontreiniging op gezondheid en leefmilieu, en dat de verantwoordelijkheid voor monitoring en emissiebeheersing bij de veroorzaker ligt. Voor de luchtmonitoring zal bovendien verplicht beroep moeten worden gedaan op de VMM.

De gewijzigde Richtlijn Industriële Emissies voorziet ook in de mogelijkheid om tijdelijk afwijkingen toe te staan op emissiegrenswaarden voor het testen van technieken in opkomst of tijdens een crisis als gevolg van buitengewone omstandigheden. Er is geopteerd om deze specifieke afwijkingsmogelijkheden ook toe te staan voor Vlaamse bedrijven die niet onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen. Deze flexibiliteit wordt belangrijk geacht voor alle Vlaamse bedrijven en wordt daarom breder geïmplementeerd.

Ter voorbereiding van de herwerking van het integraal milieujaarverslag ter uitvoering van de IEPR, om aan de publicatieverplichtingen van de RIE te voldoen en met het oog op de verwerking van aanbevelingen van de PFAS/PFOS onderzoekscommissie, worden artikel 4.1.8.1 en 4.1.8.2 van titel II van het VLAREM aangepast. Zo wordt een verplichting ingevoerd om informatie inzake zelfcontrole via het milieujaarverslag te rapporteren, enerzijds om de transparantie van omgevingsinformatie te verzekeren en anderzijds om de vergunningverlenende overheid te ondersteunen bij beslissingen over omgevingsvergunningen. Een grotere update ter uitvoering van de IEPR en actualisatie en vereenvoudiging van de rapportering zijn momenteel lopende. Er wordt in het voorontwerp van besluit voorzien dat de aanwijzing om te rapporteren niet verspreid via de indelingslijst gebeurt, maar wel overzichtelijk opgelijst wordt in artikel 4.1.8.1 van titel II van het VLAREM.

Naast de nieuwe en aangepaste activiteiten, volgend uit de aanpassingen aan de bijlagen I en Ia van de richtlijn, worden ook een aantal vereenvoudigingen doorgevoerd aan de Vlaamse indelingslijst met hinderlijke activiteiten. Er is bij deze oefening rekening gehouden met het uitgangspunt dat de voorgestelde vereenvoudigingen niet tot een achteruitgang van de bescherming van het leefmilieu leiden. Nieuwe GPBV-activiteiten worden in de indelingslijst aangevuld met inrichtingen of activiteiten van een lagere klasse.

3. Andere trajecten

Een aantal aspecten worden evenwel (nog) niet mee opgenomen in het voorliggende voorontwerp van besluit gelet op:

- de verwevenheid met Verordening (EU) 2024/1244 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de rapportage van milieugegevens van industriële installaties, tot oprichting van een portaal voor industriële emissies en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 166/2006, die moet worden uitgevoerd tegen 1 januari 2028 en aanpassingen die gepaard gaan met digitale uitdagingen impliceert aan de regelgeving inzake de rapportage van milieugegevens (IMJV);
- handelingen die de Europese Commissie nog dient te stellen om uitvoering te geven aan de Richtlijn, zoals bijvoorbeeld het luik veeteelt, de verplicht te publiceren onderdelen van het milieubeheersysteem en de inhoud van de transformatieplannen;
- opname in een ander regelgevend initiatief, zoals bijv. de Milieustrafrechtlijn waarin o.a. de omzetting van art. 79bis van de gewijzigde Richtlijn Industriële Emissies zal meegenomen worden of de procedurele aanpassingen aan het Omgevingsvergunningenbesluit.

Dit voorontwerp van besluit is verweven met het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 15 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de omzetting van de richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie. Gelet op de zeer krappe omzettingstermijn verlopen de trajecten zoveel als mogelijk simultaan. Het voorontwerp van besluit ent zich echter op een aantal decretale bepalingen vervat in het voorliggende ontwerp van decreet. Dit heeft als gevolg dat het voorontwerp van besluit pas voor advies aan de Raad van State kan voorgelegd worden zodra het decretaal initiatief definitief is aangenomen in de plenaire vergadering. Het voorontwerp van besluit kan evenwel samen met het voorontwerp van decreet overgemaakt worden aan de Raad van State teneinde de afdeling wetgeving volledig in te lichten over de draagwijdte van het decretaal initiatief.

Daarnaast zit een aantal van de noodzakelijke procedurele bepalingen vervat in het decreet modulaire omgevingsvergunningsprocedure en omgevingsbesluit. De inwerkingtreding van dit systeem en het omgevingsbesluit is afhankelijk van de aanpassing van het Omgevingsvergunningenbesluit en de verdere ontwikkeling van het Omgevingsloket. (bijvoorbeeld het gewijzigde systeem voor evaluaties)

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor een artikelsgewijze toelichting wordt verwezen naar het Verslag aan de Vlaamse Regering.

C. PLAN-MER

Het Hof van Justitie heeft bij arrest van 25 juni 2020 in de zaak C-24/19 de plan-m.e.r.-plicht voor sectorale voorwaarden voor windturbines beoordeeld. Het Hof heeft daarbij de volgende zaken in overweging genomen. Artikel 3 van de plan-m.e.r.-richtlijn 2001/42 stelt de verplichting om een bepaald plan of programma te onderwerpen aan een milieubeoordeling afhankelijk van de voorwaarde dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Meer in het bijzonder moet krachtens artikel 3, lid 2, onder a), van deze richtlijn een systematische milieubeoordeling worden verricht voor de plannen en programma's die voorbereid worden met betrekking tot bepaalde sectoren en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de projecten die worden genoemd in de bijlagen I en II bij de project-m.e.r.-richtlijn. Wat de vraag betreft of deze handelingen het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, zij eraan herinnerd dat het begrip „plannen en programma's” betrekking heeft op elke handeling die, door vaststelling van op de betrokken sector toepasselijke regels en controleprocedures, een groot pakket criteria en modaliteiten vaststelt voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Deze uitlegging is erop gericht te waarborgen dat voorschriften die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben, aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

In zoverre moet aangenomen worden dat regelgeving onder de werkingssfeer van de plan-m.e.r.-regelgeving kan vallen, wordt voor dit besluit nagegaan of een milieueffectrapportage vereist is.

De beoogde wijzigingen van dit besluit kunnen uitsluitend onder de definitie van plan of programma vallen voor de wijzigingen die geen loutere omzetting van de herziene Europese Richtlijn Industriële Emissies betreffen. De omzetting van de richtlijn betreft immers geen opstelling en vaststelling van een eigen plan van de Vlaamse Regering maar een omzetting van de Europees vastgestelde verplichtingen in het interne recht teneinde deze in de Vlaamse situatie rechtstreeks te kunnen toepassen in een concreet geval.

Wat de overige wijzigingen aan titel II van het VLAREM betreft, kan besloten worden dat deze niet gericht zijn op het vormen van een kader voor de vergunningverlening..

De wijzigingen aan titel III van het VLAREM kaderen volledig in de uitvoering van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake Industriële Emissies. Deze richtlijn bevat algemene regels om de impact op mens en milieu van GPBV-installaties beperkt te houden. GPBV-installaties zijn industriële installaties met een mogelijk grote impact op het milieu (GPBV staat voor Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging). De bepalingen kaderen evenwel binnen de omzetting van de herziene Richtlijn Industriële Emissies of vormen geen kader voor de vergunningverlening.

Wat de wijzigingen aan het VLAREL betreft, deze hebben uitsluitend betrekking op erkenningen. Deze voorschriften bepalen geen randvoorwaarden die doorwerken in de vergunningverlening.

Wat de wijzigingen aan het Omgevingshandhavingsbesluit betreft, de lijst inzake milieu-inbreuken vormt geen kader voor de toekenning van een vergunning voor een project.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van besluit heeft geen impact op de begroting van de Vlaamse Overheid.

Dit voorontwerp van besluit voorziet in een grondige aanpassing van de indelingslijst (bijlage 1 van titel II van VLAREM). Om dit in uitvoering te brengen, zal het omgevingsloket aangepast moeten worden, op niveau van de rubriekenlijst en de addendabibliotheek. Dit heeft een impact op het werkingsbudget van deze toepassing. Er moet immers een aanpassing gebeuren van de achterliggende parameters, en een uitgebreide test- en controleronde. Ook de conversie naar deze nieuwe versie van de toepassing moet automatisch dan wel manueel uitgevoerd kunnen worden. Binnen de omgevingsloketwerking is het mogelijk om deze aanpassingen binnen het bestaande vaste werkingsbudget op te nemen indien de beoogde wijzigingen voldoende ruim op voorhand uitgeklaard zijn.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën van 8 juli 2025 ging als bijlage 3 bij de eerste principiële goedkeuring.

Aangezien dit voorontwerp van besluit geen impact heeft op de ontvangsten en uitgaven van de Vlaamse overheid, is in toepassing van artikel 31, §2, 2° van het besluit Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 17 mei 2019 het akkoord van de Vlaamse minister van Begroting over dit dossier niet vereist.

B. ESR-TOETS

Niet van toepassing.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Europa beoogt onder de nieuwe RIE BREF's sneller af te werken en te herzien om zo sneller nieuwe technieken en evoluties te capteren. Dit heeft ook een verhoogde evaluatiesnelheid tot gevolg. Daarnaast is de scope van de RIE toegenomen. Deze opdrachten zullen opgenomen worden binnen de huidige personeelsbezetting door prioritering en verschuiving.

Op vlak van handhaving zal dit binnen het Omgevingshandhavingsprogramma en het Omgevingshandhavingsplan bekeken worden en desgevallend geïntegreerd worden in de reguliere handhavingstaken of het -beleid.

Het voorontwerp van besluit heeft geen weerslag op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap.

Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de interne dienstverlening van de Vlaamse overheid is dan ook niet vereist.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorontwerp van besluit heeft geen impact op het personeel, de werkingsuitgaven, de investeringen en schulden of ontvangsten van de lokale en provinciale besturen.

4 VERDER TRAJECT

Voorliggend voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wordt ter advisering overgemaakt aan de Raad van State na de parlementaire behandeling van het parallelle voorontwerp van decreet.

Het voorontwerp van besluit wordt wel reeds informatief gehecht aan de adviesvraag Raad van State voor het parallelle voorontwerp van decreet teneinde de afdeling wetgeving volledig in te lichten over de draagwijdte van de bepalingen van het wetgevend ontwerp.

Als het Europese Omnibus VIII-milieupakket juridisch bindend wordt ten aanzien van de lidstaten én de inhoud van het Omnibuspakket zou een impact hebben op omzettingsebepalingen in voorliggend ontwerp van besluit, zal het ontwerp van besluit in het geval van noodzakelijke wijzigingen opnieuw voorgelegd worden ter principiële goedkeuring.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu houdende omzetting van de richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie en het bijhorende verslag aan de Vlaamse Regering;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, te gelasten het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering op te nemen bij de adviesvraag aan de Raad van State voor het parallelle voorontwerp van decreet, teneinde de afdeling wetgeving volledig in te lichten over de draagwijdte van de bepalingen van het wetgevend ontwerp;
- 3° de Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Raad van State zodra het parallelle voorontwerp van decreet aangenomen is in de plenaire vergadering, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- 4° dat als het Europese Omnibus VIII-milieupakket juridisch bindend wordt ten aanzien van de lidstaten en het Omnibuspakket noopt tot wijzigingen aan omzettingsbepalingen in het voorontwerp van besluit, de Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, een gewijzigd voorontwerp van besluit opnieuw ter principiële goedkeuring voorlegt.

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw

Jo BROUNS

Bijlagen:

- 1° het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu wat betreft de omzetting van richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie;
- 2° verslag, horend bij het voormeld voorontwerp van besluit;
- 3° het gezamenlijk advies van de Minaraad, SERV en SALV;
- 4° het advies van de VTC;
- 5° de omzettings- en rechtsgrondentabel.